

tyde dem. Efter § 1 finder Lovforslaget jo Anvendelse paa alle Brød- og Kagebagerier, hvor der anvendes anden Hjælp end den paagældende Arbejdsgivers Hustru og Børn under 18 Aar. Som anført i Motiverne er det i Henhold til Næringsloven, at Grænsen er sat ved det 18de Aar. For saa vidt angaar Spørgsmaalet om, hvilke Bagerier der skal standse om Søndagen, kunde jeg dog ønske, at alle Brød- og Kagebagerier blev tagne med, i hvert Tilfælde i Provinserne. Efter Lovforslaget kunne imidlertid Mand og Kone og to Døtre drive et fuldstændigt Bageri uden at falde ind under den nævnte Regel. Med Hensyn til de sanitære Forhold da bør de saakaldte Hjemmebagerier, som kun beskæftige Mand, Kone og Børn, heller ikke indtage nogen Særstilling, de bør arbejde under Forhold, der ere ensartede med alle de andre. Sundhedshensynene maa lige saa godt gøre sig gældende for deres Vedkommende, naar der i det hele taget arbejdes med Salg for Øje. At man ikke bør forsøge at kontrolere, hvorledes der laves Brød hjemme, er en Sag for sig, der maa Folk have Lov til at blande sammen hvad de ville, enten det er mere eller mindre sundhedsfarligt, men naar der arbejdes til Salg, maa der være noget Tilsyn saavel med dem, der have fremmed Hjælp, som med dem, der arbejde med egen Hjælp.

§§ 2 og 3 ere nærmest hentede fra Fabrikloven, og dem er der i og for sig ikke noget at bemærke ved. Jeg kommer saa til § 4, der hjemler Beskyttelsen for de unge Arbejdere. Denne Lov er jo et Stykke af en Helligdagslov og et Stykke af en Beskyttelseslov for Ungdommen, som det høje Ting vil se. I § 4 er det blandt andet bestemt, at der ikke maa arbejdes, ej heller om Dagen, af de unge Mænd under 16 Aar og unge Kvinder under 18 Aar i Tiden før Kl. 6 Morgen eller efter Kl. 8 Aften. Med Hensyn til Klokkeslettet om Aftenen kan det nu i og for sig være det samme, men naar de skulle i Lære — og man maa vel sige, at det er vel sent at sætte et ungt Menneske i Lære, naar vedkommende først har naaet den nysnævnte Alder —, saa bør de dog vel ogsaa kunne beskæftiges i Tiden fra Kl. 5 eller Kl. 4 om Morgen, saa at den almindelige Grænse her blev den samme som for Personer over henholdsvis 16 eller 18 Aar. Jeg skal dog ikke lægge Vægt paa noget bestemt Klokkeslet. De kunde jo saa holde tidligere op om Aftenen og skulde selvfølgelig have deres lovbestemte, begrænsede

Hviletid, ligesom de heller ikke burde arbejde mere end det begrænsede Antal Timer, der er anført her i Forslaget. Jeg kommer saa til de øvrige Punkter i § 4, B. a., b., c. o. s. v. Jeg skal ikke trætte det høje Ting med at gennemgaa disse Bestemmelser; de have været Genstand for Drøftelse og Behandling af Fabriktilsynet, Arbejdsraadet og Organisationerne, og man kan vist rolig sige, at af de 3,000 Bagere, som falde her ind under, ville de 2,999 have vanskeligt ved at forstaa, naar der maa arbejdes med Lærlinge, og naar der ikke maa. Det er næsten umuligt at hitte ud deraf. Der er nu vel ved Slutningen af Lovforslaget en grafisk Fremstilling, og naar man først er kommen gennem den, forstaaer man godt, hvad Meningen er, men vi skulle dog helst lovgive saaledes, at der ikke blev for mange Ben i det, men Folk kunde anvende disse Bestemmelser om Retten til at benytte Lærlinge uden at være udsatte for at blive mulkerede, fordi de ikke have forstaaet, hvorledes Arbejdstiden skal beregnes. Det vil ogsaa føre til en fæl Spionage og Angiveri, naar der staaer — Talen er nu om Natarbejde —, at de unge Mennesker, naar de have arbejdet i $5\frac{1}{2}$ Time, i København skulle have $\frac{1}{2}$ Time og i Provinserne 1 Time Hviletid. Hvis Drengen f. Eks. er bleven sendt i Byen og Tiden overskrides, bliver det straks en Mulkt. Der staaer, at de skulle have en halv eller en hel Times Hviletid; men i Henhold til de sanitære Forskrifter, som ere givne af Sundhedsautoriteterne, maa der ikke være Sovesteder i eller ved Bagerierne. Her i København bo nu mange Lærlinge ikke hos Mesteren. Naar en saadan Lærling har arbejdet fra Kl. 10 de $5\frac{1}{2}$ Time, skal han have sin Hviletid. Det vil være meget vanskeligt for ham; hvis han arbejder paa Vesterbro og bor paa Østerbro, kan han jo nemlig ikke naa at gaa hjem. Jeg tror, at man maatte kunne nøjes med at sige: Den unge Lærling maa beskæftiges saa og saa mange Timer i Døgnet. Han skal, forinden han begynder sit Arbejde, have haft 8 samlede Hviletimer, og han skal i den Arbejdstid, som er fastsat her i Loven, have forskellige Hviletimer i alt saa og saa mange, halvanden Time eller hvad man nu vil sige, men man skal ikke fastsætte, at det skal være efter $5\frac{1}{2}$ eller $4\frac{1}{2}$ Times Forløb, for det er ikke til at finde Rede i, og det er i det praktiske Liv aldeles uigennemførligt. Der maa her ske en Forandring, og jeg kan ikke se rettere, end at det maa kunne lade sig gøre med nogen god